

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อส. ๑๗๘/๒๕๕๘

คดีหมายเลขแดงที่ อส. ๕๕/๒๕๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง { นายสงกรานต์ หาญสงคราม ผู้ฟ้องคดี
หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่ ๑
ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๕/๒๕๕๗
หมายเลขแดงที่ ส. ๔๑/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินไม่มีหนังสือ
แสดงสิทธิในที่ดิน เนื้อที่ ๒ ไร่ ๑ งาน ตั้งอยู่ที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัด
นครราชสีมา ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งที่ ๕๖/๒๕๕๗
ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ และหนังสือที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/ว ๘๔๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗
ให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไป
ให้พื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี

/รวมทั้ง...

รวมทั้งได้นำป้ายประกาศอุทยานแห่งชาติทับลาน ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ มาติดตั้ง
ในบริเวณที่ดินและบ้านพักของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๔๓๒๑
ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณา
อุทธรณ์จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ว่ามีความเห็นยืน
ตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่อาจใช้อำนาจ
ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำลาย
หรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน
หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ เนื่องจากที่ดินและบ้านพักของผู้ฟ้องคดีอยู่นอกแนว
หลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีพยานหลักฐานใดที่พิสูจน์
ได้ว่า ที่ดินและบ้านพักของผู้ฟ้องคดีอยู่ในแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน แม้ที่ดิน
แปลงพิพาทจะไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน แต่ก็มิใช่ข้อสันนิษฐานอย่างเด็ดขาดว่าที่ดิน
อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องมือชนิดใดสามารถกำหนด
จุดตำแหน่งที่ดินพิพาทลงในแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว
และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสระแกรราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี
ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์
อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่
ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่มีขนาดมาตราส่วน ๑ : ๕๐๐,๐๐๐ ได้ การพิสูจน์หรือตรวจสอบว่า
ที่ดินแปลงใดอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ จึงไม่อาจอาศัยแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา
เพียงอย่างเดียวได้ แต่ต้องยึดหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติในพื้นที่จริงเป็นสำคัญ
โดยองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีและผู้ปกครองท้องที่ได้ร่วมกันตรวจสอบแนวหลัก
เขตอุทยานแห่งชาติทับลานและจัดทำแผนที่จำลอง พร้อมถ่ายภาพหลักเขตที่ปักผ่านท้องที่
ตำบลไทยสามัคคีแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่าตลอดแนวหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน
เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔
ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๐ เรื่อง มาตรการและแนวทางการ
แก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน และการบุกรุกป่าสงวนและอุทยานแห่งชาติในจังหวัดนครราชสีมา
โดยให้กรมป่าไม้ในขณะนั้นจัดทำแนวเขตป่าอนุรักษ์ให้ชัดเจน และประชาสัมพันธ์ให้เป็น

/รับรู้อย่าง...

รับรู้ของทุกฝ่าย และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่ให้กรมป่าไม้จัดทำแนวเขตให้ชัดเจนเพื่อสะดวกในการพิสูจน์และป้องกันการรุกร้าโดยไม่เจตนา อีกทั้งมีถนนกันไฟแยกพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติกับพื้นที่ของราษฎรไว้อย่างชัดเจน ที่ดินและบ้านพักของผู้ฟ้องคดีอยู่นอกหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานประมาณ ๒ กิโลเมตร ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างค่าพิกัดจากเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส (Global Positioning System : GPS) บริเวณพื้นที่พิพาทนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ค่าพิกัดจากเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส ไม่อาจนำมาใช้เป็นหลักฐานพิสูจน์ว่าที่ดินและบ้านพักของผู้ฟ้องคดีอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีข้อมูลค่าพิกัดจากเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส ของหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานมาเปรียบเทียบว่าค่าพิกัดจากเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส จุดดังกล่าวอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และเมื่อพิจารณาค่าพิกัดจากเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส ซึ่งระบุไว้ที่กรอบแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาแล้วปรากฏว่ามีได้ครอบคลุมถึงท้องที่ตำบลไทยสามัคคีและไม่อาจตีความขยายขอบเขตให้เป็นโทษแก่ผู้ฟ้องคดีได้ อีกทั้ง ค่าพิกัดจากเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส เป็นเพียงข้อมูลที่บอกว่าที่ดินแปลงพิพาทอยู่ตำแหน่งใดของผิวโลก แต่ไม่อาจบอกได้ว่าอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ ๕๖/๒๕๕๗ เรื่อง ให้ผู้ฟ้องคดี ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ เพิกถอนหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/ว ๙๔๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ เพิกถอนประกาศอุทยานแห่งชาติทับลาน เรื่อง ให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๔๓๒๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ที่ยื่นตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ หนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/ว ๘๔๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ประกาศอุทยานแห่งชาติทับลาน ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ และ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๔๓๒๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ยกคำขอดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า อุทยานแห่งชาติทับลานได้ถูกประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสระแกรราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ พร้อมแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๒๔ และตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๐๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กำหนดให้ป่าวังน้ำเขียว ในท้องที่ตำบลสระแกรราช อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ภายในแนวเขตตามแผนที่ ท้ายกฎกระทรวงเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๕ โดยกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวได้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ทำการ กำนันเพื่อให้ทราบโดยทั่วกันแล้วไม่มีผู้ใดโต้แย้งคัดค้าน เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติทับลาน ได้ร่วมกันออกตรวจปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ บริเวณหมู่ที่ ๑ ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน พบสิ่งปลูกสร้างบ้านพัก ห้องน้ำ และตอม่อ รวม ๕ รายการ รวมทั้งอุปกรณ์งานช่างอื่นๆ เจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติทับลานจึงได้ร่วมกันตรวจสอบพื้นที่บริเวณดังกล่าว และใช้เครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส ทำการวัดค่าพิกัดโดยรอบที่ดินพิพาท จำนวน ๔ จุด พบว่าที่ดินพิพาททั้งแปลงตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายให้หัวหน้าฝ่ายรังวัดและแผนที่ตรวจสอบค่าพิกัดจากเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส ตรงจุดหลักเขตที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง โดยนำค่าพิกัดดังกล่าวถ่ายทอดกำหนด ตำแหน่งลงในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว พบว่าหลักเขตที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง

/มิใช่แนวเขต...

มิใช่แนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา และมีใช้หลักเขตแสดงเขตอุทยานแห่งชาติที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มี ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ การตรวจสอบพื้นที่พิพาทด้วยเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส เป็นระบบกำหนดตำแหน่งบนพื้นโลกด้วยดาวเทียม แล้วนำค่าพิกัดที่ได้มากำหนดตำแหน่งลงในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ แสดงผลชัดเจนว่า ที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ส่วนการกำหนดจุดตำแหน่งที่ดินพิพาทลงในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งมีขนาดมาตราส่วน ๑ : ๕๐๐,๐๐๐ นั้น เพื่อแสดงให้เห็นว่าที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดีอยู่บริเวณใดของแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น มิได้หมายความว่าต้องย่อขนาดพื้นที่พิพาทให้ได้อัตราส่วน ๑ : ๕๐๐,๐๐๐ จนไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าแล้วจึงกำหนดตำแหน่งลงในแผนที่ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ การพิจารณาว่าที่ดินบริเวณใดตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหรือไม่นั้น ให้พิจารณาจากแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นสำคัญ และตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่บัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจะถือได้ว่าเป็นหลักเขตแสดงเขตอุทยานแห่งชาติที่ถูกต้องตามกฎหมาย ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะออกคำสั่ง ได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบที่ดินพิพาทโดยละเอียด ด้วยวิธีจับค่าพิกัดในที่ดิน แล้วจึงนำค่าพิกัดที่ได้ถ่ายทอดลงในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ และจากการสำรวจจริงวัดซึ่งได้ข้อเท็จจริงตรงกันว่าที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทั้งแปลง เมื่อพิจารณาแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ปรากฏเครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติอยู่ทางด้านขวาของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ มิใช่พิจารณาจากเส้นแวง (ลองติจูด) ที่ ๑๐๒° ๐๐' ถึง ๑๐๒° ๓๐' และเส้นรุ้ง (ละติจูด) ที่ ๑๔° ๑๕' ถึง ๑๔° ๓๐' ดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง เพราะเส้นรุ้งและเส้นแวงดังกล่าว มิใช่เส้นแนวเขตอุทยานแห่งชาติ แต่มีไว้เพื่อแสดงให้เห็นเพียงว่าพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลานตั้งอยู่บริเวณใดของเส้นรุ้ง (ละติจูด) และเส้นแวง (ลองติจูด) เท่านั้น การที่ผู้ฟ้องคดีขีดเส้นรุ้งและเส้นแวง เพื่อกำหนดแนวเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลานจึงไม่อาจ

/กระทำได้...

กระทำได้นอกจากนี้ ระบบพิกัด (Coordinate System) เป็นระยะที่สร้างขึ้นสำหรับใช้อ้างอิงในการกำหนดตำแหน่ง หรือบอกตำแหน่งพื้นโลกจากแผนที่ ระบบพิกัดที่ที่ช่างสำรวจรังวัดนำมาใช้ คือ ระบบพิกัดกริดแบบ Universal Transvers Mercator (UTM) ใช้กับแผนที่ภูมิประเทศชุด L ๗๐๑๗ ของกรมแผนที่ทหาร ระบบพิกัดกริดแบบ ยู ที เอ็ม เป็นระบบที่นิยมใช้กับแผนที่ในกิจการทหารของประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลกในปัจจุบัน เพราะเป็นระบบตารางกริดที่มีขนาดรูปร่างเท่ากันทุกตาราง และมีวิธีการกำหนดบอกค่าพิกัดที่ง่ายและถูกต้องแม่นยำ การตรวจวัดค่าพิกัดที่ดินพิพาทได้ดำเนินการตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส ในระบบ ยู ที เอ็ม โดยเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส จะรับสัญญาณจากดาวเทียม จำนวน ๓ ดวง ถึง ๑๐ ดวง เพื่อให้ได้ค่าพิกัดในแต่ละจุด แล้วจึงนำค่าพิกัดถ่ายทอดลงในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งจะสามารถระบุได้ว่าที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวหรือไม่ นอกจากตรวจสอบตำแหน่งของที่ดินพิพาทด้วยวิธีจับค่าพิกัดจากเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังใช้วิธีการสำรวจรังวัดโดยผู้เชี่ยวชาญด้วย ซึ่งได้ผลการตรวจสอบตรงกันว่าที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทั้งแปลง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ที่ดินพิพาททั้งแปลงอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้มหิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ โดยที่ดินพิพาทเดิมเป็นของนายสนั่น หาญสงคราม บิดาของผู้ฟ้องคดีซึ่งได้ขึ้นทะเบียนตรวจพิสูจน์การถือครองที่ดินในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ การครอบครองที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีสิทธิครอบครองในที่ดินดังกล่าว อีกทั้ง เอกสารการเสียภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท. ๕) ของผู้ฟ้องคดีก็มิใช่เอกสารแสดงการมีสิทธิในที่ดิน ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงมีอำนาจในการสั่งให้ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยาน

/แห่งชาติ...

แห่งชาติหรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า พื้นที่พิพาทที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองอยู่นั้น
พนักงานเจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติทับลาน ได้ตรวจสอบค่าพิกัดดาวเทียม (GPS)
ของที่ดินพิพาท รวม ๔ จุด ได้แก่ จุดที่หนึ่ง ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๘๔๗๕ E - ๑๕๘๖๕๗๔ N
จุดที่สอง ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๕๕๔๗ E - ๑๕๘๖๖๐๘ N จุดที่สาม ค่าพิกัดที่ ๔๗ P
๘๑๕๔๔๒ E - ๑๕๘๖๖๔๓ N และจุดที่สี่ ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๕๔๗๔ E - ๑๕๘๖๖๒๑ N
และเมื่อถ่ายทอดจุดลงบนแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว
และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี
ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์
อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่
ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๒๔ แล้ว พบว่าที่ดินดังกล่าวอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ถนนกันไฟไม่ใช่
แนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานที่แบ่งพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลานกับพื้นที่ที่ราษฎร
ครอบครอง หลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทั้ง ๑๒๗ หลัก ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ไม่ใช่
การดำเนินการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นเพียง
การดำเนินการตามนโยบายการแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อใช้
เป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุก ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
และแนวเขตดังกล่าวยังไม่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ เพื่อพิจารณา
ดำเนินการแก้ไขแนวเขตอุทยานแห่งชาติ รวมทั้งยังไม่ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
และปัจจุบันไม่ได้มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน
ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ แต่อย่างใด แนวเขตของ
อุทยานแห่งชาติทับลานจึงเป็นไปตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดิน
ป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย
ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน
ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่
และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี
ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ สำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับ

/การจัดให้...

การจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นใดที่แสดงให้ประชาชนรู้ว่าเขตดังกล่าวเป็นเขตอุทยานแห่งชาติตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติทับลานได้ดำเนินการจัดให้มีหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานไว้แล้ว รวมทั้งดำเนินการซ่อมแซมอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันมิให้ประชาชนกระทำความผิดกฎหมายตลอดมา แต่เมื่อช่วงเวลาที่ผ่านมามีผู้บุกรุก จับจอง ยึดถือ ครอบครองพื้นที่ป่า โดยได้ทำลายหลักเขตและป้ายที่แสดงแนวเขตของอุทยานแห่งชาติทับลานอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้ปรากฏหลักฐานแสดงแนวเขตของอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยหวังจะใช้เป็นข้อกล่าวอ้างและสนับสนุนการกระทำของตนว่าไม่เป็นความผิด นอกนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การทำนองเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดทำแผนที่จำลองมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ โดยกำหนดเส้นสีแดงเป็นจุดพิกัดโดยใช้เครื่องมือวัดระบบจี พี เอส ในแผนที่จำลองมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ว่าเป็นเส้นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นการจัดทำเอกสารเท็จ เป็นเอกสารที่ไม่มีอยู่จริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีค่าพิกัดของตำแหน่งแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอสำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่ง หลักเขต และป้ายหรือเครื่องหมายอื่นที่แสดงแนวเขตของอุทยานแห่งชาติตามแนวเขตแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ และสอบถามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าได้จัดทำและซ่อมบำรุงหลักเขตและป้ายอุทยานแห่งชาติตลอดแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทุกปีหรือไม่ แต่จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังไม่มีข้อมูลดังกล่าวมาแสดงต่อผู้ฟ้องคดี จึงเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีค่าพิกัดของตำแหน่งหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

/พ.ศ. ๒๕๒๔...

พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่ตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส การกำหนดค่าพิกัดที่ตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส ของเส้นสีแดงตามแผนที่จำลอง จึงมิได้นำมาจากค่าพิกัดด้วยเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส ของเส้นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ แต่อย่างใด แผนที่จำลอง มาตรฐาน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำขึ้นมานั้น ไม่ใช่แผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ และไม่มียกย่องให้เหตุผลแห่งกฎหมายใดบัญญัติให้แผนที่มาตรฐาน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นถือเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกฤษฎีกา นอกจากนั้น การพิสูจน์ว่าที่ดินของบุคคลใดอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่จำลองหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะกำหนดเส้นสีแดงไว้ที่จุดใด ในแผนที่จำลองนั้นก็ให้ผู้ฟ้องคดีและประชาชนทั่วไปไม่อาจตรวจสอบได้ว่า เส้นสีแดงตามแผนที่จำลองถูกต้องและตรงกับแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ หรือไม่ เพราะไม่มีหน่วยงานใดในสังกัดของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีข้อมูลค่าพิกัดของแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่ตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าตรวจวัดค่าพิกัดด้วยเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส รวม ๔ จุด รอบแปลงที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และนายช่างสำรวจชำนาญงาน กลับไม่ได้แสดงค่าพิกัดของแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่ตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก็ไม่นำชี้จุดตำแหน่งหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานในพื้นที่ เพื่อยืนยันข้อเท็จจริงว่าที่ดินพิพาทอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ดังนั้น แผนที่จำลองจึงไม่อาจใช้พิสูจน์ว่าที่ดินพิพาทอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานได้ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี เพื่อขอข้อมูลหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ต่อมานายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า เส้นแนวเขต (เส้นสีแดง) ตามแผนที่จำลอง มาตรฐาน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ใช้อ้างเป็น...

ใช้อ้างเป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานนั้น ไม่เคยมีหลักเขตอุทยานแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าเส้นแนวเขต (เส้นสีแดง) ดังกล่าว ไม่มีหรือเคยมีหลักเขตอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงไม่อาจยึดถือเส้นแนวเขต (เส้นสีแดง) ตามแผนที่จำลอง เป็นเส้นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานได้ เนื่องจากขัดต่อมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๐ เรื่อง มาตรการและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน และการบุกรุกป่าสงวนและอุทยานแห่งชาติในจังหวัดนครราชสีมา โดยให้กรมป่าไม้ (ในขณะนั้น) จัดทำแนวเขตป่าอนุรักษ์ให้ชัดเจน และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รับรู้ของทุกฝ่าย คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ เห็นชอบหลักการ มาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ และให้ดำเนินการต่อไปได้ตามมติคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ ให้กรมป่าไม้รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณา ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นพินาศกับราษฎร สาเหตุหนึ่งเนื่องจากไม่มีแนวเขตป่าไม้ที่ชัดเจน กรมป่าไม้ควรจัดทำแนวเขตให้ชัดเจน เพื่อสะดวกในการพิสูจน์และป้องกันการรุกราน โดยไม่มีเจตนา ภายหลังจากที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๓ กรมป่าไม้ได้เข้าไปดำเนินการจัดทำหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน จัดทำถนนกันไฟกว้างประมาณ ๔ เมตร ตลอดแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ในปัจจุบันหลักเขตดังกล่าวก็ยังมีปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น การจัดทำหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติและจัดทำถนนกันไฟ ตลอดแนวเขตของกรมป่าไม้ ในขณะนั้น เป็นการดำเนินการจัดทำแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานให้ชัดเจน ตามมติคณะรัฐมนตรี และเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติทับลาน ในขณะนั้น หลังจากที่ดินกรมป่าไม้จัดทำหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานแล้ว ผู้ฟ้องคดีราษฎร รวมทั้งส่วนราชการอื่นๆ ก็ยึดถือหลักเขตอุทยานแห่งชาติดังกล่าวเป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เห็นได้จากที่ไม่มีหน่วยงานราชการใดเข้าไปดำเนินโครงการในพื้นที่หลังหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติดังกล่าว ในพื้นที่ตำบลไทยสามัคคีและตำบลวังน้ำเขียวก็ไม่เคยปรากฏว่ามีหรือเคยมีหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานอยู่ตรงบริเวณใดอีก ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าเส้นแนวเขต (เส้นสีแดง) ตามแผนที่จำลอง มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ไม่ตรงกับเสาหลักแนว

/เขตอุทยานแห่งชาติ...

เขตอุทยานแห่งชาติในพื้นที่จริง ที่กรมป่าไม้ได้จัดทำไว้ ประกอบกับแผนที่จำลอง มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ มีไข่เอกสารมหาชนตามมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๗๕/๒๕๕๒ จึงไม่อาจยึดถือเส้นแนวเขต (เส้นสีแดง) ตามแผนที่จำลอง มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ เป็นเส้นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีคำพิกัตของตำแหน่งหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่ตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส แผนที่จำลอง มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ จึงไม่อาจรับฟังได้ และหลักเขตจำนวน ๑๒๗ หลัก ที่กรมป่าไม้จัดทำขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี ถูกต้องและตรงกับแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ แล้ว หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าหลักเขตดังกล่าวไม่ถูกต้อง ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนำชี้หลักเขตที่ถูกต้อง การจัดทำหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานในห้องที่ตำบลไทยสามัคคีจำนวน ๑๒๗ หลักดังกล่าว ไม่ใช้การดำเนินการตามนโยบายการแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้าง แต่เป็นการดำเนินการจัดทำหลักเขตอุทยานแห่งชาติให้ชัดเจนตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๐ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ หากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยังคงยืนยันตามคำให้การว่าเส้นสีแดงตามแผนที่จำลองคือแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ย่อมแสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เคยจัดทำหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติตามมติคณะรัฐมนตรี และตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่ามีผู้ทำลายและทำให้เสียหายซึ่งหลักเขตและป้ายที่แสดงแนวเขตของอุทยานแห่งชาติทับลาน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เคยไปแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า ในการตรวจสอบว่าที่ดินพิพาทอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่ ได้ดำเนินการโดยนายช่างสำรวจ ระดับชำนาญงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยใช้เครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส ซึ่งมีความละเอียดสูง ทำการรังวัดรอบแปลงที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในบริเวณที่ดินพิพาทและนำคำพิกัตที่ตรวจวัดได้มาประมวลผลพร้อมนำคำพิกัตขึ้นรูปแปลงที่ดินโดยใช้โปรแกรม

Arc Gis คำนวณเนื้อที่ได้ ๑ ไร่ ๒ งาน ๕๗ ตารางวา หลังจากนั้นจึงซ้อนทับแปลงที่ดินลงในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ผลปรากฏว่าที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทั้งแปลง หลังจากนั้น ช่างสำรวจจะทำการแปลงค่าพิกัด แนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ลงในแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ พร้อมซ้อนทับเปรียบเทียบกับแปลงที่ดินพิพาท โดยได้ผลเช่นเดียวกันว่าที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทั้งแปลง การตรวจสอบว่าที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่ นั้น ต้องอาศัยแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นเกณฑ์ การตรวจสอบที่ดินพิพาทได้กระทำโดยนายช่างสำรวจชำนาญงาน เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เมื่อนายช่างสำรวจชำนาญงาน อาศัยเทคนิควิชาชีพเฉพาะด้านของตน แสดงจุดตำแหน่งแปลงที่ดินพิพาทลงในแผนที่ มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ และในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ พร้อมทั้งลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง จึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่า ที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานเต็มแปลง นอกจากนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่าค่าพิกัดหลักเขต จำนวน ๑๒๗ หลัก ที่มีการรับรองความถูกต้องของเอกสารโดยนายสมบุรณ์ สิงกิ่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญตำแหน่งนายช่างสำรวจชำนาญงานเป็นผู้ตรวจสอบพิกัดหลักเขตดังกล่าว แล้วพบว่าหลักเขตจำนวน ๑๒๗ หลัก ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง มิใช่แนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ และจากการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พบว่าผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้มีชื่อในข้อมูลการสำรวจถือครองที่ดินในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้กำหนดแนวทางการตรวจพิสูจน์การครอบครองที่ดินของราษฎรก่อนสงวนหวงห้ามเป็น

/พื้นที่ป่าไม้...

พื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย โดยต้องปรากฏว่ามีการครอบครองต่อเนื่องถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีครอบครองที่ดินพิพาทอันตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งยังมิได้รับการตรวจพิสูจน์ว่าอยู่อาศัยหรือทำกินก่อนวันประกาศหวงห้ามเป็นพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายครั้งแรกในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ อันเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ และไม่เข้าเงื่อนไขในการพิสูจน์สิทธิการครอบครองที่ดินของราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดียึดถือหรือครอบครองที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานจึงเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ นอกนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกับคำให้การ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า เส้นแนวเขต (เส้นสีแดง) ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง เป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดิน ป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสระแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ โดยผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๗ (นครราชสีมา) และนายช่างสำรวจชำนาญงาน ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และมีความรู้เฉพาะด้าน ได้ถ่ายทอดจากแผนที่ทำย พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ลงในแผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน มาตรฐาน ๑ : ๕๐,๐๐๐ อันเป็นเอกสารราชการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้น หรือรับรองในหน้าที่ตามมาตรา ๑ (๘) แห่งประมวลกฎหมายอาญา อันถือเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้บัญญัติว่าจะต้องให้มีแผนที่มาตรฐานเท่าใด ในการกำหนดแนวเขตอุทยานแห่งชาติ แผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ มาตรฐาน ๑ : ๕๐๐,๐๐๐ อาจทำให้เห็นพื้นที่พิพาทไม่ชัดเจน พนักงานเจ้าหน้าที่จึงได้ทำการขยายแผนที่ให้เป็นมาตรฐาน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ทำให้เห็นสภาพพื้นที่พิพาทได้อย่างชัดเจน อันเป็น

/การทำขึ้น...

การทำขึ้นหรือรับรองในหน้าที่ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ต้องกระทำตามกฎหมาย จึงย่อมถือว่าแผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน มาตรฐาน ๑ : ๕๐,๐๐๐ เป็นส่วนหนึ่งของพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ส่วนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ได้เห็นความสำคัญ ของทรัพยากรป่าไม้ที่ลดน้อยลงเนื่องจากประชาชนมีการบุกรุกพื้นที่ป่า และเห็นว่า อุทยานแห่งชาติได้กำหนดขึ้นเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ ที่มีคุณค่าหายาก เพื่อการป้องกันภัยธรรมชาติ เช่น อุทกภัยและการพังทลายของดิน รวมตลอดถึงเพื่อประโยชน์ด้านการศึกษา วิจัย นันทนาการของประชาชนและความมั่นคงของชาติ จึงยืนยันนโยบายของรัฐที่จะไม่นำพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย และป่าอนุรักษ์ ตามมติคณะรัฐมนตรีไปดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พร้อมกับให้สำรวจพื้นที่ที่มีการครอบครองให้ชัดเจนและขึ้นทะเบียนผู้ครอบครอง เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดการเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงเป็นที่มาของ การตรวจสอบพิสูจน์สิทธิการครอบครองที่ดิน เจตนารมณ์ของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ เป็นการแก้ไขปัญหาในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน กรณีความเดือดร้อน ของราษฎรดั้งเดิมที่อยู่อาศัยทำกินมาก่อนการประกาศสงวนหวงห้ามเป็นพื้นที่ป่าไม้ ตามกฎหมายครั้งแรก และการอยู่อาศัยทำกินนั้นไม่เป็นการอยู่ในพื้นที่ล่อแหลมคุกคาม ต่อระบบนิเวศ ก็จะมีการดำเนินการจัดทำขอบเขตพื้นที่และรับรองสิทธิในที่ดินให้ต่อไป หากอยู่หลังวันประกาศสงวนหวงห้ามเป็นพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายครั้งแรก หรือไม่ประสงค์ ที่จะเข้ารับการตรวจสอบพิสูจน์สิทธิการครอบครองที่ดินก็ต้องออกจากพื้นที่อันเป็นการ บริหารจัดการพื้นที่ป่าเบื้องต้น เพื่อป้องกันมิให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพิ่มมากขึ้นไปกว่าเดิม ในส่วนของผู้ฟ้องคดีนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้ฟ้องคดี เข้าอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่พิพาทภายหลังวันประกาศสงวนหวงห้ามเป็นพื้นที่ป่าไม้ ตามกฎหมายครั้งแรก การกระทำของผู้ฟ้องคดีในการเข้ายึดถือครอบครองที่ดินและ ปลูกสร้างสิ่งถาวรลงบนพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน จึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ และเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนประเด็นหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานที่ยังมีปรากฏอยู่ในท้องที่ตำบลไทยสามัคคี และตำบลวังน้ำเขียว เป็นการดำเนินการตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๑๑๔๕/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๓๗ และสืบเนื่องมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๓ อธิบดีกรมป่าไม้ได้ออกคำสั่ง

/กรมป่าไม้...

กรมป่าไม้ ที่ ๔๔/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๓ และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ท้องที่จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดปราจีนบุรี ที่ ๑๐/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๓ เพื่อดำเนินการปรับปรุงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยให้ยึดถือตามแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานที่ปรับปรุงแล้วตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๑๑๔๕/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๓๗ เป็นหลัก แต่ผลการดำเนินการปรับปรุงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานดังกล่าว ไม่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติที่จะให้มีการออกพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้ ดังนั้น เมื่อยังไม่มี การเพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน แนวเขตที่ได้มีการปรับปรุงตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๑๑๔๕/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๓๗ และคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๔๔/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๓ จึงยังไม่มีผลบังคับใช้ในทางกฎหมาย หลักเขตอุทยานแห่งชาติตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง จึงยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน แต่ที่ยังคงเหลืออยู่ในพื้นที่เนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีและผู้บุกรุกทั้งหลายหวังจะได้รับประโยชน์จากหลักเขตดังกล่าว นอกจากนั้น หลักเขตตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๗ นครราชสีมา ได้ดำเนินการตรวจสอบแล้ว ผลปรากฏว่าหลักเขตที่ ๑ ถึงหลักเขตที่ ๒๑ และหลักเขตที่ ๔๔ ถึงหลักเขตที่ ๑๒๗ ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และหลักเขตที่ ๒๒ ถึงหลักเขตที่ ๔๓ อยู่นอกเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน อันแสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๑๑๔๕/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๓๗ และคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๔๔/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๓ เป็นการกันพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติทับลานออกโดยไม่คำนึงว่าแท้จริงแล้วแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ อยู่บริเวณใด ทำให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกคำสั่งที่ ๖๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ยกเลิกการดำเนินการตามโครงการปรับปรุงเขตพื้นที่ป่าไม้ เนื่องจากการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว เป็นการกำหนดเขตป่าไม้เฉพาะที่เหลืออยู่ โดยไม่มีการตรวจสอบว่าบริเวณที่กันออกมีการบุกรุกและออกเอกสารสิทธิโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการช่วยเหลือผู้กระทำผิดและทำให้เกิดการบุกรุกป่ามากขึ้น นอกนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกับคำให้การ

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๐๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กำหนดให้ป่าวังน้ำเขียว ในท้องที่ตำบลสะแกราช อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย กฎกระทรวงเป็นป่าสงวนแห่งชาติ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๕ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ นายสนั่น หาญสงคราม บิดาของผู้ฟ้องคดีได้เข้า ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทโดยไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน หลังจากนั้น ได้มีการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้มัน ตำบล โคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัด นครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ มีผล ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป ปรากฏว่าในการกำหนดเขตป่าสงวน แห่งชาติและเขตอุทยานแห่งชาติทับลานดังกล่าวได้มีแผนที่แสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตอุทยานแห่งชาติไว้ท้ายกฎกระทรวง และพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่ง พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าครอบครองและทำประโยชน์ ในที่ดินพิพาทที่ไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลไทยสามัคคี อำเภอ วังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา เนื้อที่ ๒ ไร่ ๑ งาน โดยเป็นการครอบครองที่ดินพิพาท ต่อเนื่องจากบิดา ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ของอุทยาน แห่งชาติทับลานได้เข้าตรวจสอบพื้นที่บริเวณหมู่ที่ ๑ ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา แล้วพบว่าบริเวณที่ดินพิพาทมีสิ่งปลูกสร้างถาวร พนักงานเจ้าหน้าที่ จึงใช้เครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส จับค่าพิกัดแผนที่ UTM ของที่ดินพิพาท รวม ๔ จุด ได้แก่ จุดที่หนึ่ง ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๘๔๗๕ E - ๑๕๘๖๕๗๔ N จุดที่สอง ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๕๕๔๗ E - ๑๕๘๖๖๐๘ N จุดที่สาม ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๕๕๔๗๒ E - ๑๕๘๖๖๔๓ N และจุดที่สี่ ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๕๕๗๔ E - ๑๕๘๖๖๒๑ N และได้นำลงตำแหน่งจุดค่าพิกัด ในแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

/พ.ศ. ๒๕๒๔...

พ.ศ. ๒๕๒๔ ปรากฏว่าที่ดินพิพาทเนื้อที่ ๒ ไร่ ๑ งาน อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า ที่ดินพิพาทที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองและทำประโยชน์อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน การพิจารณาว่าที่ดินบริเวณใดตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหรือไม่ นั้น จะต้องพิจารณาจากแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นสำคัญ ในการตรวจสอบว่าที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ หรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบด้วยวิธีจับค่าพิกัดที่ดินโดยใช้เครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส จับค่าพิกัดที่ดินพิพาทรวม ๔ จุด และได้นำลงตำแหน่งจุดค่าพิกัดในแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ อันเป็นการใช้เครื่องมือตรวจวัดค่าพิกัดที่ดินในระบบพิกัดกริดแบบ UTM ซึ่งใช้ในการกำหนดตำแหน่ง และใช้อ้างอิงในการบอกตำแหน่งที่นิยมใช้กับแผนที่ในกิจการทหาร ของประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลกในปัจจุบัน เป็นวิธีการที่มีความถูกต้อง แม่นยำ และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย จึงมีน้ำหนักความน่าเชื่อถือ นอกจากนั้นถนนกันไฟและหลักเขตทั้ง ๑๒๗ หลัก ไม่ใช่แนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แนวเขตของอุทยานแห่งชาติทับลานต้องเป็นไปตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ข้ออ้างดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ คดีมีปัญหาต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีครอบครองและทำประโยชน์ที่ดินพิพาทโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้าครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๓ แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะมีหลักฐานเกี่ยวกับการเสียภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.บ.ท. ๕) แต่หลักฐานดังกล่าว มิใช่หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน และข้อเท็จจริงในสำนวนคดีไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทโดยมีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน จึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการเข้าครอบครองและทำประโยชน์ภายหลังจากที่พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่กำหนดให้ที่ดินพิพาทเป็นเขตอุทยานแห่งชาติทับลานใช้บังคับแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ที่ดินพิพาทอยู่ในเขตผ่อนปรนให้ราษฎรอยู่อาศัยทำกิน

/ได้ตามมติ...

ได้ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเข้าครอบครอง และทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ภายหลังการกำหนดให้ที่ดินพิพาท เป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติและเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๐๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕)ฯ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๕ และพระราชกฤษฎีกา กำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป ตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับการผ่อนปรนให้อยู่อาศัย ทำกินในที่ดินพิพาทได้ ข้ออ้างดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ กรณีมีปัญหาที่ต้อง พิจารณาต่อไปว่า คำสั่งที่ ๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีทำลาย หรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติ ทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น เมื่อที่ดินพิพาทที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองและทำประโยชน์อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และผู้ฟ้องคดีไม่มีการมสหรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย การครอบครองและ ทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และภายหลังผู้ฟ้องคดีได้ทำการปลูกสร้าง สิ่งปลูกสร้างรวม ๖ รายการ จึงถือได้ว่าเป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่หรือมีสิ่งอื่นใด ในอุทยานแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๗ ประกอบกับคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ๑๓๙/๒๕๕๔ เรื่อง ให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จึงมีอำนาจออกคำสั่งให้ ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้นๆ ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติ หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืน สู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ดังนั้น คำสั่งหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ ๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดี ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยาน แห่งชาติทับลานหรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี จึงชอบด้วยกฎหมาย

/และคำวินิจฉัย...

และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๔๓๒๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ที่ยื่นตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/ว ๘๔๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ และประกาศอุทยานแห่งชาติทับลาน ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ นั้น เห็นว่า หนังสือและประกาศดังกล่าวเป็นเพียงการแจ้งคำสั่งหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ ๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ หนังสือและประกาศดังกล่าวจึงไม่ก่อให้เกิด ความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนหนังสือ และประกาศดังกล่าว ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะอุทธรณ์คำพิพากษาของศาล ปกครองชั้นต้นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ถนนกันไฟและหลักแนวเขต ๑๒๗ หลัก ไม่ใช่แนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน เป็นเพียง การดำเนินการตามนโยบายการแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อใช้ เป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๘ กำหนดหน้าที่ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องจัดให้มีหลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่นแสดงเขตอุทยาน แห่งชาติไว้ เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริง ปรากฏว่าท้องที่ตำบลไทยสามัคคีมีหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานเพียงแนวเขตเดียว ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีตรวจสอบ มีจำนวน ๑๒๗ หลัก ไม่ปรากฏว่า มีหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานที่อื่นอีก ดังนั้น จึงต้องยึดถือหลักเขตทั้ง ๑๒๗ หลักนี้ เป็นสำคัญ การทำถนนกันไฟและหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทั้ง ๑๒๗ หลัก ไม่ใช่เป็น การดำเนินการตามนโยบายการแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ แต่เป็น การดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐ เรื่อง มาตรการ และแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน และการบุกรุกป่าสงวนและอุทยานแห่งชาติ ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ให้กรมป่าไม้จัดทำแนวเขตป่าอนุรักษ์ให้ชัดเจน และประชาสัมพันธ์

/ให้เป็นที่...

ให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ที่ให้กรมป่าไม้ควรจัดทำแนวเขตให้ชัดเจน เพื่อสะดวกในการพิสูจน์ และป้องกันการรุกร้าโดยไม่มีเจตนา ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติดังกล่าวแล้ว ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๓ กรมป่าไม้ได้ดำเนินการจัดทำหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และจัดทำถนนกันไฟ จึงเป็นการดำเนินการจัดทำแนวเขตอุทยานแห่งชาติให้ชัดเจน ตามมติคณะรัฐมนตรีทั้งสองฉบับและเป็นการดำเนินการตามบทบัญญัติมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ผู้ฟ้องคดีและราษฎรในพื้นที่รวมถึง ส่วนราชการต่างๆ ก็ยึดถือหลักเขตดังกล่าวเป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ในปัจจุบันนี้ หลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานดังกล่าวนี้ก็ยังปรากฏอยู่ และที่ดินแปลงพิพาทของผู้ฟ้องคดีก็อยู่นอกแนวเขตอุทยานแห่งชาติดังกล่าวอย่างชัดเจน

ประเด็นที่สอง ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบด้วยวิธีจับค่าพิกัดที่ดินโดยใช้เครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส จับค่าพิกัดที่ดินพิพาทรวม ๔ จุด และได้นำลงตำแหน่งจุดค่าพิกัดในแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ อันเป็นการใช้เครื่องมือตรวจวัดค่าพิกัดที่ดินในระบบพิกัดกริดแบบ UTM ซึ่งใช้ในการกำหนดตำแหน่งและใช้อ้างอิงในการบอกตำแหน่งที่นิยมใช้กับแผนที่ในกิจการทหารของประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลกในปัจจุบัน อันเป็นวิธีการที่มีความถูกต้อง แม่นยำ และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย จึงมีน้ำหนักความน่าเชื่อถือ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้น พิจารณาเพียงแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ มิได้พิจารณาข้อเท็จจริงที่ต้องมีการจัดทำหลักเขตตามบทบัญญัติมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ประกอบด้วย การพิจารณาว่าที่ดินของผู้ฟ้องคดีอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาตามมาตรา ๖ ประกอบกับมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองพยายามหลีกเลี่ยงไม่กล่าวถึงหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ในพื้นที่จริงว่าอยู่ตรงจุดใด ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย โดยอาศัยเพียงการแสดงตำแหน่งบนแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ โดยมีได้พิจารณาว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่มีพยานหลักฐานใดมาแสดงให้เห็นว่าหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนด

/บริเวณที่ดินฯ...

บริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่ได้จัดทำตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ถูกต้องอยู่ตรงบริเวณใดในพื้นที่จริง ย่อมทำให้หลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติตามบทบัญญัตินี้มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ไม่มีสภาพบังคับใช้ การที่จะพิจารณาว่า ที่ดินแปลงพิพาทอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่นั้น เป็นปัญหาข้อเท็จจริงไม่ใช่ปัญหาข้อกฎหมาย เมื่อคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยึดถือครอบครองที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีภาระที่ต้องนำสืบว่า หลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ อยู่ตรงบริเวณใดในพื้นที่จริง และที่ดินที่ผู้ฟ้องคดียึดถือครอบครองอยู่ในแนวเขตอุทยานแห่งชาติดังกล่าว ประกอบกับอุทยานแห่งชาติทับลานมีพื้นที่มากถึง ๑,๔๐๐,๐๐๐ ไร่ แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งมีขนาดมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ หรือ ๑ เซนติเมตร บนแผนที่เท่ากับ ๕ กิโลเมตร ในพื้นที่จริง ดังนั้นผู้ฟ้องคดีหรือแม้แต่ตัวผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ตลอดจนประชาชนทั่วไป ก็ไม่อาจรู้ได้ว่าเป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานอยู่ตรงบริเวณใดในพื้นที่จริง ผู้ฟ้องคดีได้เคยทำหนังสือเชิญผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาชี้ตำแหน่งหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก็ไม่มานำชี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่สามารถนำชี้ได้ว่า แนวเขตอุทยานแห่งชาติตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ อยู่ตรงบริเวณใด เส้นแนวเขตตามแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าเป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานนั้น ไม่ตรงกับแนวเขตอุทยานแห่งชาติตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ เส้นแนวเขตตามแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างนั้นไม่มีหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานมาก่อนเลยแม้แต่หลักเดียว

ประเด็นที่สาม ที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองอยู่นั้น มิได้อยู่ตำแหน่งจุดเกิดเหตุบนแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ต่อคณะบดีคณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้ช่วยตรวจสอบ ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือที่ ศธ ๖๖๑๐/๐๓๘๙ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ จากคณะภูมิสารสนเทศศาสตร์

/มหาวิทยาลัยบูรพา...

มหาวิทยาลัยบูรพา ว่าแปลงที่ดินของผู้ฟ้องคดีมีได้อยู่ตรงตำแหน่งจุดเกิดเหตุบนแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง อีกทั้งจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ไม่มีสมุดรายการรังวัดแนวเขตอุทยานแห่งชาติ หรือกรณีไม่มีค่าพิกัดที่รังวัดจากดาวเทียมกำหนดตำแหน่งบนโลก (GPS) ของตำแหน่งหลักเขตอุทยานแห่งชาติในพื้นที่จริง จะไม่สามารถจัดทำขอบเขตอุทยานแห่งชาติตามขนาดมาตราส่วน ๑ : ๕๐๐,๐๐๐ หรือ ๑ : ๕๐,๐๐๐ ได้เนื่องจาก การจัดทำเส้นแนวเขตหรือการเดินวงรอบนั้นต้องอาศัยค่าพิกัดจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง เพื่อให้เกิดเป็นวงรอบหรือเส้นแนวเขตอย่างสมบูรณ์ คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นคณะที่สอนนักศึกษาในวิชาภูมิศาสตร์โดยตรง ดังนั้น ผลการตรวจสอบข้อมูลเชิงตำแหน่งกับแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ มาตราส่วน ๑ : ๕๐๐,๐๐๐ จึงมีความน่าเชื่อถือ กว่าผู้ที่มิได้เรียนมาทางด้านวิชาภูมิศาสตร์โดยตรง

ประเด็นที่สี่ ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยในประเด็นว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการผ่อนปรนให้อยู่อาศัยทำกินในที่ดินพิพาทตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ หรือไม่นั้น ไม่ใช่ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำฟ้อง ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีหยิบยกมติดคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ขึ้นมานั้น ก็เฉพาะเรื่องที่ คณะรัฐมนตรีให้กรมป่าไม้จัดทำหลักแนวเขตให้ชัดเจน เพื่อสะดวกในการพิสูจน์และป้องกันการรุกร้าโดยไม่มีเจตนาเท่านั้น ตามมติดคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ นั้น จะเห็นได้ว่าขั้นตอนการตรวจสอบพิสูจน์สิทธิการครอบครองที่ดินของผู้ฟ้องคดีและราษฎรนั้นมีหลายขั้นตอน และต้องมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ อีกทั้งต้องให้ผู้ฟ้องคดีหรือราษฎรได้มีโอกาสแสดงพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบพิสูจน์สิทธิการครอบครองที่ดินด้วย การตรวจสอบพิสูจน์สิทธิการครอบครองที่ดินของผู้ฟ้องคดีและราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ นั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และมีคำพิพากษาดำเนินการตามคำขอท้ายคำฟ้องทุกข้อ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า อุทยานแห่งชาติทับลานถูกกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี

ในท้องที่...

ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ และมีแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา แสดงขอบเขตของอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ไม่ปรากฏว่ามีพระราชกฤษฎีกาฉบับใดออกมาเพิกถอนแนวเขตของอุทยานแห่งชาติทับลานตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ดังนั้น การพิจารณาว่าที่ดินพิพาทอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่ ต้องยึดแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นสำคัญ ก่อนออกคำสั่งทางปกครอง แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น มีการมอบหมายให้ช่างสำรวจรังวัดและแผนที่ผู้เชี่ยวชาญ ประจำสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๗ (นครราชสีมา) สังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดำเนินการตรวจสอบตำแหน่งที่ดินพิพาทโดยละเอียดแล้ว พบว่าที่ดินพิพาทอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานเต็มแปลง นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายให้ช่างสำรวจรังวัดและแผนที่ดำเนินการตรวจสอบภาพถ่ายเสาคอนกรีตและค่าพิกัดที่ผู้ฟ้องคดีจัดทำ พบว่าเสาคอนกรีตดังกล่าวมิใช่หลักเขตที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดทำขึ้นตามนัยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และค่าพิกัดเสาคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงมิได้ตั้งอยู่ตามแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ จึงไม่อาจยึดถือเสาคอนกรีตดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่าที่ดินพิพาทอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่ ส่วนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ที่ระบุให้กรมป่าไม้จัดทำแนวเขตให้ชัดเจน เพื่อสะดวกในการพิสูจน์และป้องกันการรุกร้าโดยไม่มีเจตนา นั้น หมายความว่า แนวเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ มิได้หมายความว่าถึงถนนกันไฟหรือเสาคอนกรีตจำนวน ๑๒๗ ต้นที่ไม่สอดคล้องกับแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เรียบร้อยแล้ว แต่เนื่องจากหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานที่สูญหายหรือถูกทำลายไปบางส่วน ส่วนในประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงหนังสือคณะภูมิสารสนเทศศาสตร์

ที่ ศธ ๖๖๑๐/๐๓๘๘ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การตรวจสอบข้อมูล
เชิงตำแหน่งแบบกริด (UTM) ตามหนังสือดังกล่าวไม่ปรากฏว่าคณะภูมิสารสนเทศศาสตร์
ใช้ข้อมูลและวิธีการใดในการตรวจสอบตำแหน่งที่ดินพิพาทเปรียบเทียบกับแผนที่ท้าย
พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ทั้งนี้ได้ยืนยัน
ข้อเท็จจริงว่าที่ดินพิพาทอยู่นอกแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานแต่อย่างใด ในประเด็น
สมุดรังวัดแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานนั้น ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับสำเนาหนังสือจาก
นายสมบูรณ์ สิงกิ่ง ซึ่งสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๗ (นครราชสีมา) แจ้งว่า ได้ค้นหาข้อมูล
ดังกล่าวแล้ว ไม่พบสำเนาสมุดรายงานการจรดรังวัดดังกล่าว นั้น กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า
และพันธุ์พืช ได้มีหนังสือถึงนายสมบูรณ์ โดยแจ้งว่าได้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องค้นหาข้อมูล
ดังกล่าวแล้ว ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างที่ว่าไม่มีสมุดรังวัดแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน จึงหาตรง
กับความจริงไม่ ส่วนคำพิพากัดแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มี
หนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๘๑๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ฟ้องคดี โดยแจ้ง
ผู้ฟ้องคดีว่าหากประสงค์จะคัดถ่ายสำเนาบัญชีคำพิพากัดแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน
ให้ยื่นคำขอต่อสำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบ ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างที่ว่าไม่มีคำพิพากัดแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน
ตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๒๔ จึงไม่ตรงกับความจริง อย่างไรก็ตาม การยื่นคำแถลงต่อองค์คณะในวัน
พิจารณาคดีครั้งแรกนั้น ต้องเป็นข้อเท็จจริงที่เคยยกขึ้นอ้างไว้แล้วเท่านั้น เว้นแต่มีเหตุ
จำเป็นหรือพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อศาลได้ก่อนหน้านั้น แต่คำแถลงปิดคดี
ผู้ฟ้องคดีไม่เคยกล่าวไว้ในคำฟ้อง หรือคำคัดค้านคำให้การ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจยกประเด็น
ตามหนังสือคณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ ขึ้นกล่าวอ้างต่อศาลปกครองสูงสุดได้ ตามระเบียบ
ของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓
ข้อ ๑๐๑ วรรคสอง สำหรับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ว่า ประเด็นที่ว่าที่ดินพิพาทอยู่ในเขต
ผืนปรมหาราชอยู่อาศัยทำกินได้ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑
หรือไม่นั้น ไม่ใช่ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้โต้แย้งหรือ
แสดงพยานหลักฐานเพื่อหักล้างมาก่อน นั้น การพิจารณาคดีปกครองเป็นระบบไต่สวน
ศาลไม่จำเป็นต้องผูกพันตามข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพียงเท่าที่ปรากฏในคำฟ้อง
คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ หรือคำให้การเพิ่มเติมแต่อย่างใด กรณีจึงเป็นอำนาจของ

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความสมควร ไม่จำเป็นต้องพิจารณาเพียงข้อ ๒.๓ ของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงเท่านั้น เมื่อที่ดินพิพาทอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และผู้ฟ้องคดีไม่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายในที่ดินดังกล่าว การครอบครองที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดีตลอดจนก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างถาวรต่างๆ ลงบนที่ดินพิพาท จึงเป็นการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๔ (๕) แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปให้พ้นอุทยาน อันเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แก่ผู้ฟ้องคดีได้ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นฝ่ายชนะคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก่อุทธรณ์ว่า อุทยานแห่งชาติทับลานเป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสระแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๒๔ โดยมีแผนที่แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายแสดงเขตอุทยานแห่งชาติไว้ตามสมควรตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว สำหรับหลักแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทั้ง ๑๒๗ หลักเขตและถนนกันไฟเป็นการดำเนินการปรับปรุงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๔๔/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ท้องที่จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดปราจีนบุรี และคณะกรรมการปรับปรุงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานฯ ได้มีคำสั่งที่ ๑๐/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๓ เรื่อง แต่งตั้ง

/คณะทำงาน...

คณะกรรมการปรับปรุงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ท้องที่จังหวัดนครราชสีมา และ จังหวัดปราจีนบุรี ได้ดำเนินการปรับปรุงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยได้ยึดถือตาม แนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานที่ได้ปรับปรุงแก้ไข ตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๑๑๔๕/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๓๗ คณะกรรมการดังกล่าวได้เสนอร่างแนวเขตที่ปรับปรุง แต่ยังไม่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ จึงยังไม่มีผลบังคับใช้ ในทางกฎหมาย แนวเขตดังกล่าวคงเป็นเพียงแนวเขตที่ควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้มีการขยาย รุกกล้าเข้าไปในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน ต่อมา กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ออกคำสั่งที่ ๖๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง ยกเลิกการ ดำเนินการตามโครงการปรับปรุงเขตพื้นที่ป่าไม้ เนื่องจากการดำเนินการตามโครงการ ปรับปรุงเขตพื้นที่ป่าไม้ดังกล่าว เป็นการกำหนดเขตป่าไม้เฉพาะที่เหลือนอยู่ โดยไม่มี การตรวจสอบว่าบริเวณพื้นที่ที่กั้นออก มีการบุกรุกและออกเอกสารสิทธิโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย อันเป็นการช่วยเหลือผู้กระทำผิดและทำให้เกิดการบุกรุกป่ามากขึ้น ดังนั้น การพิจารณาแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน จึงต้องพิจารณาตามแผนที่แนบท้ายพระราช กฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นสำคัญ ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ไม่ได้ยึดถือหลักเขต ๑๒๗ หลัก หรือแนวกันไฟ ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง และหากบุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ต้องยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ ภายในกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ ถ้าไม่ยื่นถือว่าสละสิทธิหรือ ประโยชน์นั้น ตามความนัยมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า มีราษฎรคนใดได้ยื่นคัดค้านว่ามีสิทธิหรือทำประโยชน์ ในที่ดินมาก่อนตามกฎหมาย รวมถึงไม่พบว่าผู้ฟ้องคดีมีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมายในที่ดินมาก่อนวันที่ที่ดินบริเวณดังกล่าวถูกกำหนดให้เป็นป่าสงวน แห่งชาติ จึงทำให้พื้นที่บริเวณดังกล่าวมีสถานะเป็นป่า อันเป็นที่ดินที่ยังมิได้มีบุคคลใดได้มา ตามกฎหมายที่ดิน ตามความนัยมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศกำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสระแกรราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง

/จังหวัดนครราชสีมา...

จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบล
บุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่แนบท้าย
พระราชกฤษฎีกา เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕๙
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๐๔ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ และจากการตรวจสอบ
โดยนายช่างรังวัดซึ่งได้ดำเนินการตรวจสอบด้วยวิธีจับค่าพิกัดแปลงที่ดินพิพาท โดยใช้
เครื่องมือระบบ จี พี เอส จับค่าพิกัดแปลงที่ดินพิพาทตามที่ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างรวม ๔ จุด
และได้นำตำแหน่งจุดค่าพิกัดถ่ายทอดลงในแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณ
ที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ปรากฏชัดว่าอยู่ในแนวเขตอุทยานแห่งชาติ
ทับลานเต็มทั้งแปลง จึงเป็นการกระทำผิดต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และภายหลังผู้ฟ้องคดีได้กระทำการปลูกสร้างสิ่งปลูกสร้างถาวร
ลงบนพื้นที่ดินแปลงพิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๗ ประกอบคำสั่งกรมอุทยาน
แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ๑๓๙/๒๕๕๔ เรื่อง ให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการ ลงวันที่
๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จึงมีอำนาจออกคำสั่งหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่ ๕๖/๒๕๕๗
ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใด
ที่ผิดไปจากสภาพเดิม ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลานหรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่
สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ดังนั้น การออกคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการ
ออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑
คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ตรวจสอบพิสูจน์การครอบครองที่ดินของราษฎรในเขต
พื้นที่ป่า โดยหากพบว่าราษฎรอยู่อาศัยทำกินมาก่อนวันประกาศสงวนหวงห้ามเป็นพื้นที่
ป่าไม้ตามกฎหมายครั้งแรก ให้จัดทำขอบเขตบริเวณที่อยู่อาศัยทำกินให้ชัดเจน ห้ามขยาย
พื้นที่เพิ่มเติมโดยเด็ดขาด กรณีผลการตรวจพิสูจน์พบว่าราษฎรอยู่อาศัยทำกินหลังวันประกาศ
สงวนหวงห้ามเป็นพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายครั้งแรก ให้ดำเนินการเคลื่อนย้ายราษฎร
ออกจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์ หากยังไม่สามารถเคลื่อนย้ายราษฎรออกจากพื้นที่ได้ในทันที
ให้ดำเนินการควบคุมขอบเขตพื้นที่มิให้ขยายพื้นที่โดยเด็ดขาด ถ้ามีการกระทำ
การใดๆ อันเป็นการบุกรุกพื้นที่ป่าใหม่ และหรือขยายที่อยู่อาศัยทำกินเพิ่มเติม หรือเป็นการ

/ทำลายหรือ...

ทำลายหรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาป่าและหรือสิ่งแวดล้อม ให้ดำเนินการตามกฎหมายโดยเจียบขาด เมื่อผู้ฟ้องคดีได้เข้าครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นเวลาภายหลังการประกาศกำหนดให้บริเวณที่ดินพิพาทเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๕๐๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับการผ่อนปรนให้อยู่อาศัยทำกินในที่ดินพิพาทได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งมาตรการบังคับทางปกครอง ตามบทบัญญัติมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปให้พื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลานหรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสภาพเดิม คำสั่งของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานดังกล่าว จึงเป็นการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บทบัญญัติของกฎหมายได้บัญญัติให้อำนาจไว้โดยชอบด้วยกฎหมายทุกประการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอถือเอาคำให้การแก้คำฟ้อง และคำให้การเพิ่มเติมที่ได้ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ด้วย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้มีสิทธิในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายและการกระทำของผู้ฟ้องคดีในการยึดถือ ครอบครองและปลูกสร้างสิ่งถาวรลงบนที่ดินอันเป็นอุทยานแห่งชาติทับลานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมายและขัดต่อเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอเพิ่มเติมพยานเอกสาร ฉบับลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ ขอส่งเอกสารรายงานผลการขอความอนุเคราะห์ของนายสงกรานต์ หาญสงคราม กรณีการตรวจสอบตำแหน่งที่ดินบนแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ และเส้นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ของว่าที่ร้อยตรี ดร. รังสรรค์ เกตุออด อาจารย์สาขาวิชาภูมิสารสนเทศศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยพะเยา ต่อศาลโดยมีเนื้อหาว่าการกำหนดจุดตรวจสอบไม่มีการทำช่องตารางกริดเพื่อแสดงตำแหน่งค่าพิกัดภูมิศาสตร์ ตามขอบแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา ย่อมทำให้เกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อนและไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ
ตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๐๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กำหนดให้ป่าวังน้ำเขียว ในท้องที่
ตำบลสะแกราช อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย
กฎกระทรวง เป็นป่าสงวนแห่งชาติ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม
๒๕๑๕ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ นายสนั่น หาญสงคราม บิดาของผู้ฟ้องคดี ได้เข้า
ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินไม่มีหนังสือแสดงสิทธิ์ในที่ดิน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบล
ไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา หลังจากนั้นได้มีการออกพระราช
กฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบล
วังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้มหิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี
และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา
และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์
อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่
๒๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป โดยผู้ฟ้องคดีได้เข้าครอบครองและทำประโยชน์ต่อเนื่อง
จากบิดา ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติทับลาน
ได้เข้าตรวจสอบพื้นที่บริเวณป่าห้วยขมิ้น หมู่ที่ ๑ ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว
จังหวัดนครราชสีมา แล้วพบว่าบริเวณที่ดินพิพาทมีสิ่งปลูกสร้างถาวร ตั้งอยู่จำนวน
๕ รายการ ประกอบด้วย ๑. บ้านพัก ขนาด ๒๒๐ × ๓๐๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง
๒. บ้านพัก ขนาด ๔๕๐ × ๔๕๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง ๓. บ้านพัก ขนาด ๒๕๐ × ๕๐๐
เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง ๔. ห้องน้ำ ขนาด ๑๕๐ × ๒๕๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง
และ ๕. ตอม่อ ขนาด ๒๕๐ × ๕๐๐ เซนติเมตร อยู่ระหว่างก่อสร้าง พนักงานเจ้าหน้าที่
จึงใช้เครื่องมือวัดระบบ จี พี เอส จับค่าพิกัดแผนที่ UTM ของที่ดินพิพาท รวม ๔ จุด ได้แก่
จุดที่หนึ่ง ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๘๔๗๕ E - ๑๕๘๖๕๗๔ N จุดที่สอง ค่าพิกัดที่ ๔๗ P
๘๑๘๕๕๔๗ E - ๑๕๘๖๖๐๘ N จุดที่สาม ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๘๕๔๗๒ E - ๑๕๘๖๖๔๓ N

/และจุดที่สี่...

และจุดที่สี่ ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๕๔๗๔ E - ๑๕๘๖๖๒๑ N พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการถ่ายทอดค่าพิกัดตำแหน่งดังกล่าวลงในแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้มหิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ปรากฏว่า ที่ดินพิพาทมีเนื้อที่ ๑ ไร่ ๒ งาน ๕๗ ตารางวา อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทั้งแปลง พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวได้กระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และประมวลกฎหมายที่ดิน จึงได้ทำบันทึกการตรวจยึดพื้นที่ฉบับลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ไว้เป็นหลักฐานเพื่อใช้กล่าวโทษผู้กระทำความผิดต่อพนักงานสอบสวน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้ออกคำสั่งหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่ ๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิม ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี โดยให้มีหนังสือที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/ว ๘๔๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงผู้ฟ้องคดีและได้ปิดประกาศอุทยานแห่งชาติทับลาน ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๔๓๒๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่ง ประกาศ และหนังสือแจ้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมทั้งเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดีไม่พอใจในผลแห่งคำพิพากษาจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดมาเป็นคดีนี้

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย เพียงประเด็นเดียวว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิม ออกไปให้พ้นจากอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๔๓๒๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ที่มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เป็นคำสั่ง ทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๔ (๒) นิยามคำว่า อุทยานแห่งชาติ หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนด บริเวณที่ดินแห่งใดที่มีสภาพธรรมชาติเป็นที่น่าสนใจ ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิม เพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์ของประชาชน ก็ให้มีอำนาจกระทำได้ โดยประกาศพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแห่งบริเวณที่กำหนดนั้น แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า “อุทยานแห่งชาติ” วรรคสอง บัญญัติว่า ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาตินั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์ หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง มาตรา ๘ บัญญัติว่า ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่นแสดงเขตอุทยาน แห่งชาติไว้ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ พระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “ป่า” หมายความว่า ที่ดินรวมตลอดถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเล ที่ยังมีได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมาย... “ป่าสงวนแห่งชาติ” หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้ เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้... มาตรา ๖ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อรัฐมนตรี เห็นสมควรกำหนดป่าอื่นใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อรักษาสภาพป่าไม้ ของป่าหรือ ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวงซึ่งต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตป่าที่ กำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาตินั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย มาตรา ๑๒ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิ หรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติใด อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือ ต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน

/นับแต่วันที่...

นับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ ถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น วรรคสาม บัญญัติว่า ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๐๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กำหนดให้ป่าวังน้ำเขียวในท้องที่ตำบลสะแกราช อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวง เป็นป่าสงวนแห่งชาติ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๕ ต่อมา ได้มีการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียวและป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป ปรากฏว่าในการกำหนดเขตป่าสงวนแห่งชาติและเขตอุทยานแห่งชาติทับลานดังกล่าวได้มีแผนที่แสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติและเขตอุทยานแห่งชาติไว้ท้ายกฎกระทรวง และพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินต่อเนื่องจากบิดา ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติทับลานได้เข้าตรวจสอบพื้นที่บริเวณป่าห้วยขมิ้น หมู่ที่ ๑ ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา แล้ว พบว่าบริเวณที่ดินพิพาทมีสิ่งปลูกสร้างถาวรตั้งอยู่จำนวน ๕ รายการ ประกอบด้วย ๑. บ้านพัก ขนาด ๒๒๐ × ๓๐๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง ๒. บ้านพัก ขนาด ๔๕๐ × ๔๕๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง ๓. บ้านพัก ขนาด ๒๕๐ × ๕๐๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง ๔. ห้องน้ำ ขนาด ๑๕๐ × ๒๕๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง และ ๕. ดอม่อ ขนาด ๒๕๐ × ๕๐๐ เซนติเมตร อยู่ระหว่างก่อสร้าง เจ้าหน้าที่จึงใช้เครื่องมือวัดระบบจี พี เอส จับค่าพิกัดแผนที่ UTM ของที่ดินพิพาท รวม ๔ จุด ได้แก่ จุดที่หนึ่ง ค่าพิกัดที่ ๔๗ P

๘๑๘๔๗๕ E - ๑๕๘๖๕๗๔ N จุดที่สอง ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๕๕๔๗ E - ๑๕๘๖๖๐๘ N จุดที่สาม ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๕๕๔๗๒ E - ๑๕๘๖๖๔๓ N และจุดที่สี่ ค่าพิกัดที่ ๔๗ P ๘๑๕๕๗๔ E - ๑๕๘๖๖๒๑ N พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการถ่ายทอดค่าพิกัดตำแหน่งดังกล่าวลงในแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายให้นายช่างสำรวจชำนาญงาน ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดำเนินการตรวจสอบตำแหน่งที่ตั้งของที่ดินพิพาทอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่า ที่ดินพิพาทมีเนื้อที่ ๑ ไร่ ๒ งาน ๕๗ ตารางวา อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทั้งแปลง ประกอบกับข้อเท็จจริงในสำนวนคดีปรากฏว่า ที่ดินแปลงพิพาทเดิมมีนายสนั่น หาญสงคราม บิดาของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครอง ที่ดินแปลงดังกล่าวได้มีการขึ้นทะเบียนตรวจพิสูจน์การครอบครองที่ดินในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ อุทยานแห่งชาติทับลาน ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ไว้ด้วย ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การกำหนดจุดตำแหน่งที่ดินของผู้ฟ้องคดีไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ อาจมีความคลาดเคลื่อนได้นั้น จึงฟังไม่ขึ้น

ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ในท้องที่ตำบลไทยสามัคคีนั้น เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๓ กรมป่าไม้ได้มีการจัดทำหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน จำนวน ๑๒๗ หลัก และมีแนวถนนกันไฟตลอดแนวเขตอุทยาน อันเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ให้กรมป่าไม้จัดทำแนวเขตป่าอนุรักษ์ให้ชัดเจน และประชาสัมพันธ์ ให้เป็นที่รับรู้ของทุกฝ่าย และเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐

/มิถุนายน...

มิถุนายน ๒๕๔๑ ที่ให้กรมป่าไม้ควรจัดทำแนวเขตให้ชัดเจน เพื่อสะดวกในการพิสูจน์ และป้องกันการรุกร้าโดยไม่มีเจตนา อันเป็นการดำเนินการจัดให้มีหลักเขตและป้ายแสดง เขตอุทยานแห่งชาติ ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เมื่อไม่ปรากฏว่า มีหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานที่อื่นอีก ในปัจจุบันนี้หลักเขตอุทยาน แห่งชาติทับลاندังกล่าวก็ยังมีปรากฏอยู่ จึงต้องยึดถือหลักเขตทั้ง ๑๒๗ หลักนี้เป็นสำคัญ และที่ดินแปลงพิพาทของผู้ฟ้องคดีอยู่นอกแนวหลักเขตนี้อย่างชัดเจน การที่จะพิจารณาว่า ที่ดินของผู้ฟ้องคดีอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่นั้น ศาลปกครองชั้นต้น พิจารณาเพียงแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยาน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยมิได้พิจารณาข้อเท็จจริงในพื้นที่จริงว่า ได้มีการจัดทำหลักเขต ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันด้วย นั้น เห็นว่า ในการพิจารณาว่าอุทยาน แห่งชาติทับลานมีแนวเขตเพียงใด และที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือไม่นั้น เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เพิกถอน หรือแก้ไข แนวเขตของอุทยาน แห่งชาติทับลานที่เคยกำหนดไว้ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสระแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี ตำบล จระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอ เสงสัย จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ในท้องที่ ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ ดังนั้น การจะพิจารณาว่าที่ดินพิพาทอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่ ต้องยึดแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว และการดำเนินการจัดให้มี หลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่น แสดงเขตอุทยานแห่งชาติเพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น การจัดทำหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายแสดงเขตอุทยานแห่งชาติ ก็จะต้องจัดทำ ให้สอดคล้อง และถูกต้องตรงกับแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตอุทยาน แห่งชาตินั้นด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามการตรวจสอบว่า ค่าพิกต์หลักเขตทั้ง ๑๒๗ หลัก ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าเป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๗ (นครราชสีมา) ผลปรากฏว่าหลักเขตที่ ๑ ถึงหลักเขตที่ ๒๑ และหลักเขตที่ ๔๔ ถึงหลักเขตที่ ๑๒๗

/ตั้งอยู่ใน...

ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และหลักเขตที่ ๒๒ ถึงหลักเขตที่ ๔๓
อยู่นอกเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน มิได้ตั้งอยู่ตามแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน
ตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๒๔ ดังนั้น จึงไม่อาจยึดถือหลักเขตทั้ง ๑๒๗ หลักดังกล่าว ว่าเป็นหลักเขตและป้าย
หรือเครื่องหมายแสดงเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ฟังไม่ขึ้น

คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์ในที่ดิน
พิพาทโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ข้อเท็จจริงในสำนวนคดีปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ
ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้มีการขออนุญาตขุดดินตามคำสั่ง
ทางปกครองโดยอ้างว่า นายสนั่น บิดาของผู้ฟ้องคดีได้เข้าครอบครองและทำประโยชน์
ในที่ดินพิพาทมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองที่ดินพิพาทต่อเนื่อง
จากบิดา ผู้ฟ้องคดีไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินแต่อย่างใด
ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีหลักฐานการเสียภาษีบำรุงท้องที่ ภ.บ.ท. ๕ ซึ่งหลักฐานการเสียภาษีบำรุง
ท้องที่ ภ.บ.ท. ๕ นั้น เป็นเพียงเอกสารที่ออกตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่
พ.ศ. ๒๕๐๘ ที่สันนิษฐานในเบื้องต้นว่าบุคคลที่ครอบครองที่ดินได้ชำระภาษีบำรุงท้องที่
ให้แก่ราชการแล้ว มิใช่หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินตามประมวล
กฎหมายที่ดิน ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า นายสนั่นครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท
โดยมีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน จึงเป็นการครอบครองและ
ทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทโดยไม่ได้มีการมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย
และเป็นการครอบครองภายหลังจากที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๐๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กำหนดให้ป่าวังน้ำเขียว ในท้องที่ตำบล
สะแกราช อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวง
เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๕
ใช้บังคับ ต่อมาได้มีการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว
และป่าครบุรี ในท้องที่ตำบลสะแกราช ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอปักธงชัย ตำบลครบุรี
ตำบลจระเข้หิน ตำบลโคกกระชาย อำเภอครบุรี และตำบลสระตะเคียน ตำบลโนนสมบูรณ์
อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน
ในท้องที่ตำบลบุพราหมณ์ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

/พ.ศ. ๒๕๒๔...

พ.ศ. ๒๕๒๔ การออกพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ครอบครองที่ดินพิพาท ต่อจากนายสนั่น โดยไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินดังกล่าวโดยชอบด้วยกฎหมายด้วย และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า จากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ปรากฏว่า ที่ดินพิพาท อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานทั้งแปลง จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้าครอบครอง ทำประโยชน์ในที่ดินที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ โดยไม่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๑๖ (๑) บัญญัติว่า ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือหรือครอบครองที่ดิน รวมตลอดถึงกันสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิยึดถือ หรือครอบครองที่ดินพิพาทที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใด ที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นจากอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๔๓๒๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ที่มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๔ (๕) นิยามคำว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๑๖ (๑) บัญญัติว่า ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือหรือครอบครองที่ดิน รวมตลอดถึงกันสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๖ ออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ หรืองดเว้นการกระทำใดๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ และมาตรา ๒๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้นๆ ออกไป ให้พ้นอุทยานแห่งชาติ หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด หรือเพื่อป้องกันหรือบรรเทา ความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่จะกระทำการดังกล่าวแล้วอย่างใด

/อย่างหนึ่ง...

อย่างหนึ่งเสียเองก็ได้ตามสมควรแก่กรณี และผู้กระทำความผิดมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเสียเองนั้น ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓.๑ (๙) กำหนดว่า นักวิชาการป่าไม้ เจ้าพนักงานป่าไม้ เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ที่ดินพิพาทที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และผู้ฟ้องคดีไม่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย การครอบครองที่ดินของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และภายหลังผู้ฟ้องคดีได้ทำการปลูกสร้างสิ่งปลูกสร้างจำนวน ๕ รายการ ประกอบด้วย ๑. บ้านพัก ขนาด ๒๒๐ x ๓๐๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง ๒. บ้านพัก ขนาด ๔๕๐ x ๔๕๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง ๓. บ้านพัก ขนาด ๒๕๐ x ๕๐๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง ๔. ห้องน้ำ ขนาด ๑๕๐ x ๒๕๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ หลัง และ ๕. ตอม่อ ขนาด ๒๕๐ x ๕๐๐ เซนติเมตร อยู่ระหว่างก่อสร้าง จึงถือได้ว่าเป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๗ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ประกอบกับคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ๑๓๙/๒๕๕๔ เรื่อง ให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จึงมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้นๆ ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติ หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นจากอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อคำสั่งที่ ๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นจากอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อาศัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

/เดียวกัน...

เดียวกันพิจารณาอุทธรณ์แล้วมีหนังสือสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๔๓๒๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีความเห็นยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวรารุช ศิริยุทธ์วัฒนา

ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีบริหารงานบุคคล
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสุชาติ มงคลเลิศพล

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มั่นศิริเพ็ญ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๒๘-๘-

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสุเมธ เตียวอิศเรศ

